

[Niin-Hansen.]

vi må betragte SF som hovedmodstanderne. At vi må savne partiets største kapacitet, hr. Morgen Lange, som en værdig modstander, kan vi ikke beklage, hans argumenter kan vi tilmed få brug for.

Hvis folkeafstemningen skulle komme, er det konservative folkeparti indstillet på at tage det opgør, som 60 medlemmer har ret til at påtvinge os. Det vil på ny blive en politisk kampagne, og undertiden skal tingene jo også sættes på plads.

Honoré (KrF):

I de 2 år, der er gået siden folketingets energidebat den 18. april 1974, har regering og folketing skaffet sig et bedre værktøj til den nye energipolitik eller til en energipolitik overhovedet. Vi råder over et bedre lovgivningsmæssigt grundlag, har bedre oversigt over problemerne og står nu med handelsministeriets energiplan for de næste 25 år. Den kunne teoretisk være opbygget som nogle alternative energiplaner, vi kunne vælge imellem, men i stedet har man i ministeriet fulgt den sædvanlige praksis og fremlagt en plan, som er udtryk for regeringens syn.

Det er fortsat kristeligt folkepartis opfattelse, at ressource- og energiforbruget skal ske under hensyntagen til almenvellet, dvs. under hensyntagen til verden som helhed og til de generationer, der skal afløse os på kloden. De enkelte samfund skal forvalte de foreliggende ressourcer på en forsvarlig måde. Vi regner det fortsat for det vigtigste mål at reducere Danmarks afhængighed af olien og at bremse væksten i energiforbruget.

Hovedmålsætningen for handelsministeriets energiplan er for det første at begrænse vores olieafhængighed, for det andet at opbygge et flerstrengt energisystem, for det tredje at bremse væksten i energiforbruget og for det fjerde at intensivere og støtte den energiorienterede udvikling. Denne målsætning for en kommende dansk energipolitik kan kristeligt folkeparti tilslutte sig, den ligger på linje med, hvad vi allerede for 2 år siden gav udtryk for.

Som middel til at gøre Danmark mere uafhængig af olieleverancer kommer atomkraften ind i billedet. Vor diskussion om energiplanen bliver samtidig første behand-

ling af ikrafttrædelsesloven, der giver grønt lys for anvendelsen af kernekraft.

Vi er indforstået med, at der i stigende grad inddrages andre energikilder end importeret olie. Vore elværker må således i stigende grad anvende kul til elproduktionen. Energiplanen foreslår dansk forsyning med naturgas. Der vil blive tale om nogle meget betydelige investeringer over en kort årrække. Det må dog alvorligt overvejes, om en sådan investering vil være rentabel, og hvor højt den skal prioriteres i forhold til f. eks. udbygning af kraft-varmeproduktionen og det dermed forbundne fjernvarmenet.

Kristeligt folkeparti kan tilslutte sig anvendelse af solenergi, jordvarme, vindenergi, halm og biogas som midler til at reducere olieafhængigheden og opbygge et flerstrengt energiforsyningssystem. Størrelsen af dette bidrag til energiforsyningen kan naturligvis diskuteres.

Det er indlysende, at olieforbruget vil kunne reduceres betydeligt, hvis vi går over til at anvende kernekraft til elektricitetsproduktion. Elforbruget i Danmark vil sandsynligvis være fordoblet i 1990.

Kernekraften er en ny energikilde i Danmark, og det er forståeligt, at mange er ængstelige ved det nye. Den væsentligste frygt knytter sig til de sikkerhedsmæssige forhold i forbindelse med driften af kernekraftværker. De forskellige sikkerhedsforanstaltninger, der vil blive truffet, gør, at risikoen for skader på personer uden for kraftværkets område er langt mindre end andre risikoer, vi for længst har accepteret, f. eks. ved flyvning. Rasmussenrapporten fra efteråret 1975 om den mikroskopiske uheldsrisiko ved letvandsreaktorer gør det herefter vanskeligt at anvende uheldsrisikoen som et vægtigt argument imod kernekraftværker.

Et andet spørgsmål, der har beskæftiget offentligheden meget, er opbevaring af det højradioaktive affald fra kernekraftværker. Det drejer sig om ca. 3 m³ glasformigt affald årlig pr. 1.000 MW kernekraftværk. Heller ikke dette er et uløseligt problem. Det vil sandsynligvis være muligt at opbevare det på egnede steder i udlandet i forbindelse med oparbejdningsanlæg. Det kan blive enten i EF-landene syd for os eller måske i Sverige, sådan som et svensk udvalg for nylig har foreslået. Skulle det mod forventning